

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 octombrie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Astăzi doresc să spun tuturor „Bine ați venit!” în mod deosebit; și rugăm corul să cânte o cântare deosebită. Încă nu vă așezați. Vom spune mai târziu ce însemnătate are aceasta.

Eu citesc doar un Cuvânt din 2 Timotei 4.6-8: *„Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui”.*

[Se cântă o cântare (...)]

[Un frate: Ps. 145.13-21: *„Împărăția Ta este o Împărăție veșnică și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine și Tu le dai hrana la vreme. Ți deschizi mâna și saturi după dorință tot ce are viață. Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc și nimicește pe toți cei răi. Gura mea să vestească lauda Domnului și orice făptură să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt, în veci de veci!” (...)]*

[Se cântă cântarea „Tu ești vrednic (...). Se cântă cântarea „Ei vin din Est și din Vest” (...) . Se cântă o cântare în limba rusă și o altă cântare în limba engleză (...)]

Mulțumesc! Ar fi interesant de știut cine înțelege limba rusă și cine poate urmări când se cântă sau cine înțelege dacă se cântă în engleză. În această legătură vreau să mulțumesc din inimă tuturor celor ce nu înțeleg

limba noastră și totuși au răbdare și ascultă traducerea. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit!

Ziua de astăzi este o zi deosebită, așa cum o veți afla imediat. Dar mai întâi – vă rog... – doar pe scurt, vă transmit salutările. Saluturi [...]. Vă spun tuturor din inimă: Bine ați venit! Și îi salut pe toți din întreaga lume, care sunt conectați în direct, care ascultă și ne pot vedea. Astăzi avem vizitatori din toată Europa, din Nord, din Finlanda până în sudul Italiei, din România și toate țările învecinate sunt incluse. Este pur și simplu minunat că Dumnezeu ne mai dăruiește har și posibilitatea de a ne putea aduna în felul acesta.

Textul pe care l-am citit mai înainte, din 2 Timotei 4, în mod deosebit v. 8: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii (biruinței)*”.

Nu este un anunț local, dar astăzi, aproximativ la ora 8 dimineața, iubitul nostru frate Leonard Russ a plecat din timp în veșnicie. Pentru mine, pentru noi, în mod deosebit ca adunare locală, pe de o parte, este o durere. De peste 55 de ani am slujit împreună Domnului în acest loc și de fiecare dată am știut că atunci când fratele Schmidt sau fratele Russ sunt aici, eu pot călători pe întreg pământul; și așa a și fost.

Noi, pur și simplu, suntem mulțumitori că Domnul l-a ținut credincios. Ieri, înainte de masă, între orele 10 și 11, așa am avut pe inimă, împreună cu fratele Schmidt, să mergem la fratele Russ. Ne-am luat rămas bun de la el și am spus: „Noi ne vom revedea la Domnul”. Am întrebat-o pe asistenta medicală de acolo. Și ea spus: „El are pace, el va merge Acasă în pace; timpul este împlinit!”

Frați și surori, suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru un om care a trăit pentru Dumnezeu, a cărui viață nu a fost degeaba, ci a trăit-o pentru Domnul în conformitate cu scriptura din Rom. 14.8: „*Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului*”.

Câți dintre voi l-ați cunoscut pe fratele Russ? Doar ridicați mâna. Priviți! Da, cu siguranță cei mai mulți! El [și noi am trecut] prin mari încercări. Și cea mai grea a fost în 1979, când tot iadul s-a dezlănțuit ca să ne distrugă și când persoana care a aranjat totul a făcut anunțul: „Tu, frate Schmidt și tu frate Russ, nu mai aveți voie să vă urcați pe platformă. Dumnezeu a ales doi bărbați care vor fi puși acum în slujbă”.

Pentru noi a fost o mare durere. Pe 16 iunie 1979, Dumnezeu mi-a reproșat, pe insula daneză Fanøe, că am ascultat de acea voce. A fost singura dată în viața mea când am auzit vocea lui Dumnezeu. În toate celelalte ocazii am auzit vocea Domnului. Vocea Domnului nu are un ecou ca de tunet. Vocea lui Dumnezeu are un ecou de tunet pe care nu-l poți suporta, un ecou de tunet atât de puternic! Fiecare din cele 9 cuvinte a fost un tunet în sine.

Domnul Dumnezeu, le-a dăruit har iubitului nostru frate Russ și iubitului nostru frate Schmidt și, în cele mai grele încercări, mai ales în 1979 când totul a fost distrus, le-a dăruit har să rămână credincioși față de Dumnezeu, față de Cuvânt, față de slujbă și față de Domnul. Domnul a dăruit din nou har și pentru aceasta suntem foarte mulțumitori Domnului Dumnezeu. Credințioșia va fi răsplătită. Cine va răbda până la sfârșit și cine va fi credincios până la sfârșit, va fi încoronat.

Așa cum am spus, noi, ca adunare locală, am trăit unele lucruri. Marțea trecută, l-am înmormântat pe fratele meu, fratele nostru, Arthur Frank; am dus la mormânt trupul lui decedat. Și vinerea următoare vom duce la mormânt trupul iubitului nostru frate Russ. Iertați-mă că o spun întregii lumi, dar am auzit și mărturiile din Sfânta Scriptură și o mai spun încă o dată: noi știm că credințioșia va fi răsplătită. Iubitul nostru frate a fost credincios în casa lui Dumnezeu, în toți acești ani el și-a împlinit slujba.

Acum, [trecem] la tema noastră pentru seara aceasta și poate că și pentru mâine. Două versete mă mișcă foarte mult. Dar înainte de a le citi din Evrei cap. 4 și Evrei cap. 9, lăsați-mă să intru pe scurt în Cuvântul puternic care a fost citit din Psalmul 145.13: „*Împărăția Ta este o împărăție veșnică*”. Cine vrea să trăiască veșnic în această Împărăție, trebuie să primească viața veșnică deja de aici, prin credința în Isus Hristos. Moartea n-a adus nimănui viața veșnică. Moartea este o trecere din timp în veșnicie.

Aici este scris mai departe: „*și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile. Domnul este credincios în toate cuvintele Lui și sfânt în toate faptele Lui*. [Acest verset lipsește în Biblia tradusă în limba română].

Câteodată nu înțelegem căile Domnului și totuși rămân în picioare cuvintele: „*Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii*”. Și dacă uneori încercările te aduc într-o stare pe care nu o mai poți suporta, totuși vine momentul când Dumnezeu își va descoperi credincioșia Lui.

Acum vers. 14: „*Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați*”.

Și în seara aceasta El îndreaptă pe toți cei încovoiați.

Vers. 18: „*Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima*”.

Este scris: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi mântui și tu Mă vei lăuda” [Ps. 50.15]. Permiteți ca, prin credință, să-L chemăm pe Domnul în necazurile noastre și El ne va răspunde pentru că El așa a făgăduit-o.

Apoi vers. 20-21: „*Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc și nimicește pe toți cei răi. Gura mea să vestească lauda Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt, în veci de veci!*”

Pe mine m-au mișcat cele două versete din Evrei și astăzi vreau să vorbesc despre ele. Evrei cap. 4, în mod deosebit v. 1: „*Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Această propoziție m-a cuprins în adâncul adâncului meu: „*niciunul dintre voi să nu se pomenească lăsat în urmă*” – lb. germ.

Anul următor vor fi 80 de ani, de când Domnul l-a chemat și i-a dat călăuzirea iubitului nostru frate William Branham, în 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge ce-a de-a doua venire a lui Isus Hristos, așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge ce-a de-a doua venire a lui Hristos”. Lucrul principal este următorul: revenirea lui Isus Hristos să fie accentuată de fiecare dată, aici. Și chemarea noastră afară, pregătirea noastră și restituirea pentru această zi glorioasă să se întâmple cu noi toți. Vă rog, puneți-vă la inimă acest verset: „*ca niciunul dintre voi să nu se pomenească lăsat în urmă*”.

Dacă citim în Matei 24.40-41: „*Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat (va rămâne în urmă – lb. germ.). Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta*

va fi lăsată (va rămâne în urmă – lb. germ.)”, „doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat (va rămâne în urmă – lb. germ.)” [Luca 17.34].

Când I-am făcut Domnului jurământul meu, în 1966 - și am știut că trebuie să duc pe întreg pământul acest ultim mesaj, această chemare - atunci am avut dorința, în prezența lui Dumnezeu, cu lacrimi: „Doamne dăruiește har, ca toți cei ce aud Cuvântul Tău din gura mea și îl cred, să fie prezenți la răpire”. Și eu cred aceasta, o cred pe baza trăirii mele din ianuarie 1981.

Și aceasta îmi aduce aminte de iubitul meu frate Arthur pe care mulți dintre voi l-ați cunoscut. El a fost ușier. El a deschis ușa aici neîncetat și a spus tuturor: „Bine ați venit!” El a fost un bărbat care n-a putut predica.

Și s-a întâmplat următorul lucru: în ianuarie 1981, când zăceam în spital pe patul morții, bolnav de malarie tropicală – voi cunoașteți foarte bine această trăire, eu am scris despre ea – am fost considerat irecuperabil de către medici. Pentru orice ajutor era prea târziu. După ce echipa de medici, coordonată de profesorul Beker, a spus aceste lucruri, în acea cameră a venit fratele meu Arthur și a stat acolo ca un proroc și a vorbit cuvintele acestea: „Isus Hristos nu a biruit numai pe crucea Golgotei, Isus Hristos a biruit și aici, în această cameră”. Da, da și iată că biruința a fost descoperită.

Înapoi la Cuvântul nostru: niciunul dintre voi, niciunul dintre voi – eu mă uit de la dreapta la stânga, peste întreaga adunare – niciunul dintre voi, voi care auziți Cuvântul lui Dumnezeu acum și îl credeți, niciunul dintre voi să nu vă pomeniți lăsați în urmă. Eu revendic înaintea lui Dumnezeu pe toți răscumpărații care cred Cuvântul ceasului și care sunt sub sângele Mielului și rămân sub Cuvântul lui Dumnezeu.

Următorul cuvânt, din Evrei 9.28: *„tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”*.

Prima dată El a venit să ia asupra Lui toată vina și toate păcatele, să verse sângele Legământului celui nou, să ne dăruiască iertarea păcatelor. Și El revine ca să-i ia Acasă pe toți aceia ale căror păcate au

fost iertate, care au primit mântuirea în Hristos. El revine ca să ne ia acasă, la El în slavă, așa cum a făgăduit.

În legătură cu făgăduința, mai înainte am amintit de anul 1933. Dar să ne întoarcem la Pavel și la apostoli. Eu acum scriu în scrisoarea circulară: cea mai importantă temă a fost revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Noi credem din toată inima că acum, cu adevărat, am ajuns în ultima perioadă înaintea revenirii lui Isus Hristos și că ultima chemare îi ajunge pe ultimii, prin harul Său. Și fără niciun fanatism, noi putem striga „Vino în curând, Doamne Isuse!” Așa cum au cântat cântăreții: „Casa mea este acolo în slavă”.

Dacă aș începe aici cu cel mai tânăr și aș încheia cu cel mai în vârstă și aș întreba: „Vrei tu să mai rămâi pe pământ?” Da, toți spun „Nu!” [Toți, toți fac cu mâna din stânga în dreapta.] În India, dacă faci [cu mâna] din stânga în dreapta înseamnă că ești de acord. La noi, acest semn exprimă negația. Trebuie să fim foarte atenți.

Deci nimeni, nimeni care este cu adevărat credincios, nu dorește să mai rămână pe pământ. Căminul nostru nu este aici, noi suntem în căutarea unei cetăți viitoare.

Pentru că tocmai i-am văzut pe sora și pe fratele Kupfer: noi câteodată vorbim unii cu alții și de trei ori în conversațiile noastre, el a spus: „Frate Frank, noi nu avem doar un mesaj, ci avem mesajul sfânt al lui Dumnezeu. Nu este mesajul unui om, este mesajul sfânt, descoperit, Cuvântul lui Dumnezeu care a devenit viu. Și prin har, noi am auzit acest mesaj sfânt și îl credem”.

În 2 Petru 3 este un cuvânt pe care îl cunoaștem foarte bine. 2 Petru 3.9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”*.

Frați și surori, este atât de târziu; ultima chemare răsună pentru toți și ultima chemare este la fel cum a fost și prima: „Ieșiți afară, separați-vă, nu vă atingeți de nimic necurat, apoi Eu vă voi primi și voi îmi veți fi fii și fiice”.

Această chemare răsună acum și noi trebuie să pășim pe urmele biblice. Și cum am spus-o deseori în acest loc: primul botez și ultimul

botez trebuie să fie la fel, prima și ultima Cină trebuie să fie identice, primul botez cu Duhul Sfânt și ultimul botez cu Duhul Sfânt trebuie să fie la fel - trăirile noastre de mântuire trebuie să fie cum au fost la început. Totul începe cu aceasta. Și poate că toți aceia care se mai luptă cu ei înșiși vor înțelege, când Domnul a spus cu toată claritatea, în Matei 7.13-14: *„Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află”*.

Aceasta trebuie să fie propovăduit: ca toți să fie chemați la pocăință, fiindcă așa a fost în prima predică. Și numai dacă noi ne recunoaștem ca fiind pierduți, atunci ne vom ruga să fim mântuiți. Dacă nu suntem convinși de Duhul lui Dumnezeu de păcatul pe care l-am făcut, dacă nu înțelegem că prin natura noastră suntem născuți în păcat și despărțiți de Dumnezeu, dați morții și apoi, dacă nu primim răscumpărarea care a avut prin sângele Mielului...

Ce a fost în prima predică, în ziua Cincizecimii? *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre (prin sângele vărsat); apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri”*. Așa cum a fost prima predică așa trebuie să fie ultima. Și, cu adevărat, noi trebuie să trăim totul personal, prin har. Chiar și în Faptele Apostolilor 3.19, încă o dată: *„Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă...”*. Fapte 11.21: *„Și un mare număr s-au pocăit și s-au întors la Domnul”*. Noi nu ne-am întors la un om, ci ne-am întors la Domnul care Și-a dat viața pentru noi. Apoi și pentru toți aceia... Aceasta o spun în dragoste din inima mea: noi trebuie să dezbrăcăm omul vechi ca să putem îmbrăca omul cel nou.

Aici am un citat al fratelui Branham, de fapt două, din ultima predică [tradusă]. El spune următoarele: *„Când Domnul nostru a spus: «Voi trebuie să fiți născuți din nou»...”*. Ce a vrut să spună cu aceasta? *„Să te naști din nou înseamnă moartea naturii vechi și apoi viața pentru natura nouă. Înseamnă că Sângele a fost aplicat, că tu ai primit viața lui Isus Hristos. Iar dacă El este Vița și noi suntem mlădițele, atunci viața care este în mlădițe este aceeași viață ca și în Viță și va purta roadele Viței”* [„Semnul – Dovada”, Bakersfield, California, SUA, 08.02.1964].

Noi toți cunoaștem Ioan 15: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele*”. Noi toți cunoaștem 1 Cor. 12; Noi suntem mădulare ale Trupului, dar Isus Hristos este Capul Trupului, Capul Bisericii. Și nu un mădular stăpânește peste alt mădular, ci Capul stăpânește peste fiecare mădular.

Apoi fratele Branham spune mai departe: „Dacă prin primele mlădițe care au ieșit din această Viță s-au scris Faptele apostolilor, atunci din fiecare mlădiță nouă care va ieși la viață se vor scrie din nou Faptele apostolilor, pentru că este aceeași viață care este în Viță”.

Doar pe scurt, încă două paragrafe: „Ceea ce avem noi nevoie în această seară este, din nou, un nou botez cu Duhul Sfânt și adevărata putere a lui Dumnezeu prin care să fie descoperite lucrările pe care Isus Hristos le-a făgăduit pentru acest timp. Nu doar ce a fost promis pentru acel timp, ci făgăduința pe care a dat-o El pentru acest timp. Atunci El a făgăduit că va turna din Duhul Lui. Pentru aceste zile din urmă El a făgăduit-o din nou și, mai mult, El o va și face”.

Încă un pasaj: „Ieșiți afară din tot! Unii oameni doresc să aplice Sângele și totuși să rămână înăuntru. Aplicați Sângele și aruncați toate murdăriile afară, faceți o curățenie generală în casa voastră. Voi surorilor, renunțați la a mai purta pantaloni scurți, iar voi bărbaților aruncați țigările; de asemenea și voi femeile!” Apoi vin unele lucruri pe care fratele Branham le-a enumerat de fiecare dată. „Aruncați toate lucrurile lumești!...Voi nu puteți sluji la doi domni. Voi nu puteți sluji lui Dumnezeu și în același moment și lui Mamona”. În legătura aceasta citim din două locuri.

Primul, din Efeseni 4.22-24: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”.

Acestea sunt cuvinte puternice, adresate nouă. Vă rog, aveți un acord interior față de fiecare cuvânt. Spuneți la fiecare verset: „Doamne, dăruiește-mi-o mie, eu doresc să trăiesc aceasta!”.

Apoi citim din Coloseni 3, direct de la v. 1: „*Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos*

în Dumnezeu”. Și acum vine versetul important care aparține de acestea: „Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă” (vers. 4).

Astăzi, aceasta este dorința noastră, să murim pentru noi înșine pentru ca El, Domnul și Mântuitorul nostru, să-Și poată trăi viața Lui prin noi.

Apoi Coloseni 3.8-10: „Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut”. Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o nouă în Isus Hristos, Domnul nostru.

Și cine a îmbrăcat omul nou, poate să îmbrace mai mult. Citim de la v. 12: „Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare”. Apoi, în v. 13, ne este adresat: „Îngăduiți-vă unii pe alții și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi”. Încă un verset, 14: „Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii”.

Când fratele Branham, când era încă în viață, a fost răpit în Paradis și a văzut marea mulțime, toți erau tineri și o soră i s-a adresat: „Frate Branham, îți aduci aminte de mine? Eu aveam 92 de ani când am auzit Cuvântul din gura ta și uită-te la mine, eu sunt tânără”. Apoi el a auzit vocea puternică: „Numai dragostea desăvârșită va intra aici”. Dragostea desăvârșită față de Dumnezeu, față de Cuvântul Său și unul față de altul, pentru că dragostea este legătura desăvârșirii.

Astăzi avem și Cina Domnului; de aceea vom citi, doar pe scurt, versetele biblice din Marcu cap. 14. Poate că trebuie spus foarte clar: Cina Domnului este o masă de aducere aminte pentru toți aceia care au primit răscumpărarea prin sângele Mielului, care au devenit credincioși și s-au lăsat botezați. De aceea avem rugămintea să nu fie dată copiilor Cina Domnului, ci așa cum deja am spus-o: copiii au locul lor. Domnul

a spus foarte clar: „*Lăsați copilașii să vină la Mine*”. Dar dacă este vorba de Cina Domnului, atunci El a spus ucenicilor Săi: „*Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și veți bea din paharul acesta*”.

Citim în Marcu 14 de la v. 22: „*Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și le-a dat, zicând: «Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat și au băut toți din el. Și le-a zis: «Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți»*”.

Vinul care a fost în pahar a fost băut și Domnul nostru a spus, în v. 25: „*Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu*”.

El S-a referit la Trupul Lui la Sângele noului legământ. Și paharul este un indiciu pentru aceasta.

Pentru că acum ne ascultă întreaga lume, eu am avut gândul să vă arăt că avem harul înaintea lui Dumnezeu ca și această Cină să o rânduim biblic. Pe întreg pământul, în cadrul mesajului, se ia o tăviță cu multe păhărele, așa se servește oamenilor vinul, pe întreg pământul. Așa se face în Jeffersonville, așa se face în Tucson, așa se face peste tot. Dar Dumnezeu nouă ne-a dăruit harul să ne întoarcem înapoi, înapoi la Cuvânt și suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceasta.

Eu nu voi uita niciodată ziua aceea, din 1959, în Frankfurt, când Gerhard Vestler, din biserica penticostală, l-a invitat pe Oral Roberts și atunci am văzut de prima dată câte tăvi de acestea a adus din Statele Unite. Și apoi a spus: „Mie Dumnezeu mi-a descoperit «să nu fie un pahar, ci fiecare să aibă păhărelul lui personal»”. În acel moment eu stăteam în picioare împreună cu toți aceia care erau prezenți – mulți predicatori erau acolo – dar eu nu am luat păhărelul și nici pâinea, le-am lăsat să treacă pe lângă mine. Noi nu avem nevoie să fim duși în rătăcire de oameni! Respectul față de Cuvânt și Cuvântul este adevărul. Și în acest punct, cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Apoi avem textul din Luca 22, pe care îl cunoaștem foarte bine. Bucurați-vă că Dumnezeu ne-a întors înapoi la Cuvântul și voia Lui și

totul este rânduit biblic, prin harul Său. Aici în Luca 22 de la v. 18 este scris: „*«pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.»* Apoi a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o, zicând: *«Acesta este trupul Meu care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.»* Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul și li l-a dat, zicând: *«Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu care se varsă pentru voi»*”.

Și să mergem la 1 Corinteni 10. Apoi noi nu mai trebuie să spunem absolut nimic de la noi. Citim din 1 Cor. 10 și este în legătură cu ceea ce am citit din Marcu și Luca. 1 Cor. 10.16-17: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”.

Frați și surori, totul este clar dacă noi luăm și folosim versetele biblice care aparțin de o temă. Cine citește mai departe, poate observa că Pavel a spus: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși și așa să mănânce...*” [1Cor. 11.28]. Noi trebuie să deosebim Trupul Domnului. Răscumpărătorul nostru Și-a dat Trupul Său ca să-Și facă un Trup, Biserica, locul de descoperire a lui Dumnezeu, adică noi, cei care suntem aici pe pământ. Este frumos că noi, în totul, din inimă, suntem în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog să nu uitați cele două versete biblice: din Evrei 4.1 și Evrei 9.28, „ca niciunul dintre noi să nu ne pomenim că am rămas în urmă!”

Astăzi, din inimă, să avem un acord interior față de tot ceea ce Dumnezeu a spus și a făgăduit și să primim pentru noi, în totalitate, răscumpărarea înfăptuită, pentru ca toți, mai ales cei tineri, să audă chemarea, să vină la Domnul și să pășească pe calea strâmtă. Calea largă duce în nenorocire și mulți umblă pe ea. Calea strâmtă duce în viața veșnică. Domnul nostru a putut spune: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*”. Nicio cale nu trece pe lângă El. Calea lui Dumnezeu către noi este calea noastră spre Dumnezeu. Cum deseori am amintit-o și accentuat-o: există o singură descoperire personală a lui Dumnezeu pe acest pământ și ea a avut loc în Isus Hristos, Domnul nostru. Noi L-am

acceptat și L-am primit și suntem mulțumitori că El ne-a dăruit har. Îi suntem mulțumitori că ne-a făcut vrednici, ca astăzi să avem parte de Cina Domnului.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Vă rog încă o dată, în legătură cu cele două versete biblice: niciunul dintre voi, niciunul dintre noi, să nu se pomenească lăsat în urmă. Toți cei ce aud vocea Lui acum, vor auzi și atunci vocea Lui, când El îi va chema pe ai Săi. Acum El ne cheamă pe noi afară și apoi El îi va chema în slavă pe toți cei chemați afară. Cine aude chemarea Lui acum, o va auzi și atunci. Eu o cred din toată inima și din tot sufletul. Mai întâi, El a venit să ne răscumpere din păcatele noastre, [apoi] El Se va întoarce ca să-i ia la El în slavă pe toți cei răscumpărați. Ceea ce niciun ochi nu a văzut, ce nicio ureche n-a auzit, a pregătit Dumnezeu pentru aceia care Îl iubesc.

Lui Îi aducem cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin! Primiți-o! Acceptați-o! Primiți-o cu toții, primiți-o din toată inima! Primiți-o! Dumnezeu v-a dăruit-o.

Acum le rugăm pe cele două surori să vină în față și să cânte o cântare. Și vă rugăm, toți cei ce sunteți conectați în direct, să ne înțelegeți că noi, cu această parte a serviciului divin încheiem adunarea și Cina Domnului nu va fi transmisă. Vă rugăm ca toți să înțelegeți corect. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe întreg pământul și la Cina Domnului pe care o luați voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți. Lui Îi aducem toată cinstea, în vecii vecilor! Aleluia. Amin.